

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.II.6621.199.2016.AC.7

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2031, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 7 kwietnia 2017 r., znak: DLI.II.6621.199.2016.AC.5, utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Lubelskiego z dnia 28 listopada 2016 r., znak: IF-I.7820.9.2016, o zmianie decyzji Wojewody Lubelskiego nr 1/14 z dnia 28 kwietnia 2014 r., znak: IF-I.7820.16.2013.LM/AZ, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej: „Budowa drogi ekspresowej S19 Lubartów – Kraśnik na odcinku od węzła „Dąbrowica” (bez węzła) do węzła „Konopnica” (wraz z węzłem) i połączeniem z istniejącą DK nr 19 wraz z przełożeniem odcinka drogi wojewódzkiej nr 747 na odcinku od węzła „Konopnica” do DK nr 19”, zmienionej decyzją Wojewody Lubelskiego z dnia 6 listopada 2015 r., znak: IF-I.7820.9.2015.AZ, sprostowaną postanowieniem Wojewody Lubelskiego z dnia 14 grudnia 2016 r., znak: IF.I.7820.9.2016.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy - w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, pok. 308, III piętro, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji - w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. Urządzie Gminy Konopnica i Urzędzie Gminy Jastków.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2017 r.

DLI.II.6621.199.2016.AC.5
NK: 56639/17

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*”, po rozpatrzeniu odwołań Pana Norberta Frankowskiego i Pana Romana Iwana od decyzji Wojewody Lubelskiego z dnia 28 listopada 2016 r., znak: IF-I.7820.9.2016, o zmianie decyzji Wojewody Lubelskiego nr 1/14 z dnia 28 kwietnia 2014 r., znak: IF-I.7820.16.2013.LM/AZ, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej: „Budowa drogi ekspresowej S19 Lubartów – Kraśnik na odcinku od węzła „Dąbrowica” (bez węzła) do węzła „Konopnica” (wraz z węzłem) i połączeniem z istniejącą DK nr 19 wraz z przełożeniem odcinka drogi wojewódzkiej nr 747 na odcinku od węzła „Konopnica” do DK nr 19”, zmienionej decyzją Wojewody Lubelskiego z dnia 6 listopada 2015 r., znak: IF-I.7820.9.2015.AZ, sprostowanej postanowieniem Wojewody Lubelskiego z dnia 14 grudnia 2016 r., znak: IF.I.7820.9.2016,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Wojewoda Lubelski, działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f ust. 1, art. 12 ust. 1-4, art. 17 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 687, z późn. zm.), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, oraz art. 104 i art. 108 *kpa*, wydał w dniu 28 kwietnia 2014 r. decyzję nr 1/14, znak: IF.I.7820.16.2013.LM/AZ, udzielającą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na: „Budowie drogi ekspresowej S19 Lubartów – Kraśnik na odcinku od węzła „Dąbrowica” (bez węzła) do węzła „Konopnica” (wraz z węzłem) i połączeniem z istniejącą DK nr 19 wraz z przełożeniem odcinka drogi wojewódzkiej nr 747 na odcinku od węzła „Konopnica” do DK nr 19”, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Lubelskiego*”.

Od *decyzji Wojewody Lubelskiego* strony nie wniosły odwołań, wobec czego w dniu 18 czerwca 2014 r. stała się ona ostateczna.

Następnie Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Zbigniewa Szepietowskiego, Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Lublinie, oraz Pana Marka Żmijana, Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Lublinie, wystąpił do Wojewody Lubelskiego z wnioskiem z dnia 3 września 2015 r., znak: GDDKiA-O/LU-P-2-eb-4111-0034/0234ZRID/58/2014, uzupełnionym pismem z dnia 2 listopada 2015 r., znak: GDDKiA-O/LU-P-2-eb-4111-0034/0234ZRID/59/2014, o zmianę *decyzji Wojewody Lubelskiego* na podstawie art. 36a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.) oraz art. 155 *kpa* w zakresie budowy wiaduktu kolejowego WK-6 w ciągu linii kolejowej nr 7 (Warszawa Wschodnia - Dorohusk) w km 8+628.42.

Wojewoda Lubelski, działając na podstawie art. 104, art. 107 i art. 155 *kpa* oraz art. 11a ust. 1 i art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej*, wydał w dniu 6 listopada 2015 r. decyzję, znak: IF-I.7820.9.2015.AZ, zmieniającą *decyzję Wojewody Lubelskiego*.

Od ww. *decyzji Wojewody Lubelskiego* strony nie wniosły odwołań, wobec czego w dniu 15 grudnia 2015 r. stała się ona ostateczna.

Następnie Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Zbigniewa Szepietowskiego, Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Lublinie, zwany dalej „*inwestorem*”, wystąpił do Wojewody Lubelskiego z wnioskiem z dnia 30 sierpnia 2016 r., znak: GDDKiA-O/LU-I-1-eb-4111-0034/0234kor/61/2013, uzupełnionym pismem z dnia 27 października 2016 r., znak GDDKiA-O/LU-I-1-eb-4111-0034/0234kor/62/2013, o zmianę *decyzji Wojewody Lubelskiego* na podstawie art. 155 *kpa* w zakresie wprowadzonych ograniczeń czasowego zajęcia terenu wynikającego z budowy i przebudowy sieci branży elektroenergetycznej, zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e *specustawy drogowej*. We wniosku *inwestor* wskazał działki, w stosunku do których konieczna okazała się zmiana ograniczeń w sposobie korzystania.

Po rozpatrzeniu ww. wniosku *inwestora*, Wojewoda Lubelski wydał w dniu 28 listopada 2016 r. decyzję znak: IF-I.7820.9.2016, zmieniającą *decyzję Wojewody Lubelskiego*, zwaną dalej „*decyzją zmieniającą*”.

Od *decyzji zmieniającej* odwołanie do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wnieśli Pan Norbert Frankowski i Pan Roman Iwan.

W odwołaniu, które wpłynęło do Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie w dniu 13 grudnia 2016 r., Pan Norbert Frankowski wskazał, że nie wyraża zgody na zwiększenie powierzchni gruntu objętego ograniczeniami na działkach nr 124/3 i 125/8, z obrębu Uniszowice, gmina Konopnica.

Skarżący wskazał, że na ww. działkach rosły kilkudziesięcioletnie drzewa, które wycięto bez numerowania i protokołowania, co będzie miało wpływ na przebieg postępowania odszkodowawczego. Skarżący dodał, że „interwencja w Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad skutkowałą informacją, że inwestycja jest realizowana zgodnie z decyzjami Urzędu Wojewódzkiego, a odszkodowanie będzie naliczane od powierzchni zajętego gruntu”. W dalszej części odwołania skarżący wskazał, że nie zgadza się ze stanowiskiem inwestora, które jest dla niego niezrozumiałe i dlatego sporządził dokumentację fotograficzną. Zdaniem skarżącego, „tego rodzaju prowadzenie inwestycji jest niedopuszczalne i dlatego nie pozwoli na dalszą dewastację jego działek”.

W odwołaniu, które wpłynęło bezpośrednio do Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie w dniu 29 grudnia 2016 r., Pan Roman Iwan wskazał, że nie wyraża zgody na tak duży pas ochronny związany z przebudową linii elektroenergetycznej, ponieważ „fakt ten znacznie obniża wartość posiadanej nieruchomości”.

Opisane powyżej odwołania zostały wniesione w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1907, ze zm.) – jest Minister Infrastruktury i Budownictwa, zwany dalej „*Ministrem*”, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*.

Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o zmianę *decyzji Wojewody Lubelskiego*, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Lubelskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu pierwszej instancji oraz

poprawność kończącej to postępowanie *decyzji zmieniającej*, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione w odwołaniach.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej* w zw. z art. 155 *kpa*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zmianie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej wystąpił Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Zbigniewa Szepietowskiego, Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Lublinie.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 3b *specustawy drogowej*, do wniosku załączono wykaz nieruchomości oraz mapy w skali 1:1000 z określeniem nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Lubelskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zmianie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Lubelski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Lubelski, zgodnie z dyspozycją art. 11f ust. 3, 4 i 8 *specustawy drogowej*, pismem z dnia 15 listopada 2016 r., znak: IF-I.7820.9.2016, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zmianie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wysyłając zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim, w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów i w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wszczęciu przedmiotowego postępowania:

- w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie w dniach od 18 listopada do 2 grudnia 2016 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 18 listopada 2016 r.,
- w Urzędzie Gminy Konopnica oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 18 listopada 2016 r.,
- w Urzędzie Gminy Jastków oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 18 listopada do dnia 2 grudnia 2016 r.,
- w prasie lokalnej – „Gazeta Wyborcza”, wydanie z dnia 18 listopada 2016 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Lubelski wydał w dniu 28 listopada 2016 r. decyzję znak: IF-I.7820.9.2016, zmieniającą *decyzję Wojewody Lubelskiego*.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 i 7 *specustawy drogowej*, Wojewoda Lubelski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów i w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie w dniach od 1 do 15 grudnia 2016 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 1 grudnia 2016 r.,
- w Urzędzie Gminy Konopnica oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 1 grudnia 2016 r.,
- w Urzędzie Gminy Jastków oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 2 do 15 grudnia 2016 r.,
- w prasie lokalnej – „Gazeta Wyborcza”, wydanie z dnia 1 grudnia 2016 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją zmieniającą* organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Analizując *decyzję zmieniającą* organ odwoławczy stwierdził, że kontrolowana decyzja czyni zadość przepisom prawa.

Odnosząc się natomiast do zarzutów przedstawionych w odwołaniach Pana Norberta Frankowskiego i Pana Romana Iwana, *Minister* uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i *Minister* działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku, nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy drogowej*, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądem dotyczącym przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 524/16, Lex nr 2083578, z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, Lex nr 2066406, z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 106/15, Lex nr 1775368, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, Lex nr 1772490, z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, Lex nr 1798570, z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, Lex nr 1569073, z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, Lex nr 1367353, z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, Lex

nr 746859, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Lex nr 953051 oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt. VII SA/Wa 2446/15, Lex nr 2071569, z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt VII Sa/Wa 585/15, Lex nr 1820086, z dnia 20 kwietnia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 2887/14, Lex nr 1820065, z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1987/14, Lex nr 1730465, z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1001/14, Lex nr 1748276, z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 2753/13, Lex nr 1468403, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09, Lex nr 706736), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Powyższe rozważania mają również w pełni zastosowanie do nadzwyczajnych trybów zmiany decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Dlatego też, pismem z dnia 13 stycznia 2017 r., znak: DLI.II.6621.199.2016.AC.2, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się sprawie zarzutów podniesionych przez Pana Norberta Frankowskiego i Pana Romana Iwana.

Pismem z dnia 24 stycznia 2017 r., znak: O.LU.I-1.4111.0034.331.2016.lw, *inwestor* odniósł się do uwag skarżących.

Inwestor poinformował, że w wyniku opracowania Projektu Wykonawczego, który jest uszczegółowieniem Projektu Budowlanego zatwierdzonego *decyzją Wojewody Lubelskiego*, został ostatecznie szczegółowo określony zakres czasowych zajęć związanych z budową i przebudową sieci branży elektroenergetycznej, wykraczający poza zakres czasowych zajęć określonych w ww. decyzji. Zmiana ta wyniknęła z konieczności dostosowania powierzchni czasowych zajęć do szczegółowych rozwiązań Projektu Wykonawczego przebudowy linii elektroenergetycznej 220 kV. *Inwestor* wskazał, że *decyzja zmieniająca* zwiększyła nieznacznie zakres czasowych zajęć związanych z budową i przebudową sieci branży elektroenergetycznej na działkach skarżących, co wynika ze szczegółowych rozwiązań Projektu Wykonawczego przebudowy linii elektroenergetycznej 220 kV.

W kwestii wycinki drzew na nieruchomości Pana Norberta Frankowskiego, *inwestor* wskazał, że wszelkie szkody powstałe w związku z realizacją inwestycji zostaną naprawione zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. poprzez przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego lub ustalenie i wypłatę odszkodowania odpowiadającego wartości poniesionych szkód. Ponadto, jeżeli na skutek wprowadzenia ograniczenia w dysponowaniu nieruchomością zmniejszy się jej wartość, odszkodowanie zostanie powiększone o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu. *Inwestor* poinformował również, że wszelkie prace związane z przebudową linii elektroenergetycznej 220 kV zostały zakończone i nie ma potrzeby prowadzenia dodatkowej wycinki drzew na działce skarżącego.

Inwestor dodał, że zmiana *decyzji Wojewody Lubelskiego* jest również konieczna w celu prawidłowego ustalenia odszkodowania za ustanowione ww. decyzją ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości. Ma ona charakter porządkujący i umożliwia ustalenie odszkodowania w zakresie, w jakim faktycznie mogły wystąpić szkody.

Powyższe stanowisko *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *kpa*, przesłał skarżącym przy piśmie z dnia 31 stycznia 2017 r., znak: DLI.II.6621.199.2016.AC.3. Na przedmiotowe pismo skarżący nie odpowiedzieli.

Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* oraz przeanalizowaniu zarzutów zawartych w odwołaniach, stwierdzić należy, iż *inwestor* szczegółowo i racjonalnie wykazał, iż niezbędne jest zwiększenie zakresu ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla prawidłowej realizacji ww. inwestycji.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest kontrola decyzji organu I instancji pod kątem jej zgodności z prawem. Kwestia ustalenia odszkodowania jest przedmiotem odrębnego postępowania, w którym wydawana jest odrębna decyzja, od której przysługuje środek odwoławczy.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zgodnie z art. 11f ust. 2 *specustawy drogowej* w zw. z art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o gospodarce nieruchomościami*”, na inwestorze ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, niezwłocznie po założeniu lub przeprowadzeniu ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących m.in. do przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, stosuje się odpowiednio przepis art. 128 ust. 4 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*. Zgodnie z tym przepisem, za szkody powstałe wskutek ww. zdarzeń przysługuje odszkodowanie. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli wskutek tych zdarzeń zmniejszy się wartość nieruchomości, odszkodowanie powiększa się o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

Podsumowując, organ odwoławczy stwierdził, że zaskarżona decyzja nie narusza prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniach nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Marcin Wójciewicz
DYREKTOR
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują:

1. Wojewoda Lubelski
2. Pan Zbigniew Szepietowski
Zastępca Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Lublinie
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
3. Pan Norbert Frankowski
4. Pan Roman Iwan
5. A/a

Do wiadomości:

1. Urząd Gminy Konopnica
2. Urząd Gminy Jastków